

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו...

It is preferable to spend more on gifts to the poor
than on the Purim meal or on presents to friends...

רמב"ם הלכות מגילה פרק ב

Maimonides, Laws of Purim, Chapter 2

Halakhah 15

What does the obligation to serve this meal entail? One should eat meat and in general have as fine a repast as his means would allow, and drink wine until it overcomes him and makes him fall asleep. Similarly, one should send to a friend two portions of meat, or two kinds of cooked food, or two species of any other comestible. For when Scripture says, *And of sending portions to one another* (Esther 9:22), it implies that two portions should be sent to one person; and whoever increases his sending of gifts to friends is praiseworthy. If one has nothing to send, he should make an exchange with a friend, each sending his own meal to the other, in order to fulfill the duty of *sending portions to one another*.

Halakhah 16

It is also one's duty to distribute charity to the poor on Purim day, "the poor" meaning not less than two persons; each should be given a separate gift—money, a cooked dish, or some other comestible. For when Scripture says, *And gifts to the poor* (Esther 9:22), it implies at least two gifts to two poor persons. No investigations should be made of applicants for such Purim money, rather it should be given to anyone who stretches out his hand. Nor may Purim money be diverted to any other charitable purposes.

Halakhah 17

It is preferable to spend more on gifts to the poor than on the Purim meal or on presents to friends, for no joy is greater or more glorious than the joy of gladdening the hearts of the poor, the orphans, the widows, and the strangers. Indeed, he who causes the hearts of these unfortunates to rejoice emulates the Divine Presence, of whom Scripture says, *To revive the spirit of the humble, and to revive the heart of the contrite ones* (Isaiah 57:15).

הלכה טו

כיצד חובת סעודה זו? שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרות. וכן חייב אדם לשלוח שתי מנות של בשר או שני מיני תבשיל או שני מיני אוכלין לחבירו. שנאמר ומשלוח מנות איש לרעהו (אסתר ט:כב) שתי מנות לאיש אחד. וכל המרבה לשלוח לרעים משובח. ואם אין לו, מחליף עם חברו זה שולח לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו כדי לקיים ומשלוח מנות איש לרעהו.

הלכה טז

וחייב לחלק לעניים ביום הפורים, אין פחות משני עניים. נותן לכל אחד מתנה אחת-או מעות או מיני תבשיל או מיני אוכלין. שנאמר ומתנות לאביונים (אסתר ט:כב) שתי מתנות לשני עניים. ואין מדקדקין במעות פורים אלא כל הפושט ידו ליטול נותנין לו. ואין משנין מעות פורים לצדקה אחרת.

הלכה יז

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים (ישעיה נז:טו).

...שאיין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא

לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים.

...for no joy is greater or more glorious than the joy of gladdening the hearts of the poor, the orphans, the widows, and the strangers.

...כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והח דש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. (אסתר ט:כב)

...the same days on which the Jews enjoyed relief from their foes and the same month which had been transformed for them from one of grief and mourning to one of festive joy. They were to observe them as days of feasting and merrymaking, and as an occasion for sending gifts to one another and presents to the poor.

(Megillat Esther 9:22)